

Stavili smo oglas preko Hrvatskog Radio Sata i hrvatsku zajednicu Bay Area upoznali s namjerom te kupljene istrošene zgrade. To je bila velika senzacija među Hrvatima Bay Area. Dali smo toj zgradi službeno ime **CROATIA ASSOCIATES**. Preko javnog bilježnika smo napravili Dioničko Društvo. Svaka dionica je bila **jedna tisuća dolara**. Milan Cvitanović je imao 51%, ja sam 30%, par njih po pet dionica a ponajviše po jednu dionicu. Sve ukupno bilo nas je nekih tridesetak Dioničara u početku.

Gosp. Velimir Sulić kao jedan od dioničara je pronašao Arhitekta Ivo Terzića da nam napravi plan sa svim mogućim i potrebnim detaljima i specifikacijama za dobiti gradsku dozvolu za izgradnju te zgrade. Koliko se sam nam da je gosp. Ivo Terzić dao cijenu za cijeli svoj rad i nadgledanje arhitekstog posla sedam tisuća dolara, s tim da se to uračunava u njegove dionice. Uzelo je nekoliko mjeseci za dobiti dozvolu, jer se je moralo više puta i naopetinu, pregledavati plan preko planske komisije, promjene i nadopunjeniti. Konačno smo dobili dozvolu koncem 1978. godine. Radnja je počela početkom 1979. a posao je radilo građevinsko poduzeće **E & B CONSTRUCTION COMPANY INCORPORATED** a posao je vodio, radio i nadgledao Mile Boban. Već tada se je nadzirala i primjeivala napetost i nesnošljivost među Hrvatima. Iako zgrada nije bila potpuno i u cijelosti dovršena, bila je na četvrtom katu dovršena jedna velika dvorana za uporabu za koju smo dobili privremenu dozvolu za korištenje raznih prigoda kao krštenje, svatove, zabave isl. Ogranak Hrvatskog Narodnog OTPORA **"DESETI RUJNA"** pripremio je proslavu dana hrvatske državnosti **Desetog Travnja**. Kao po narudžbi iz Beograda jedna skupina nezadovoljnih Hrvata je organizirana na isti dan i na drugom mjestu drugu zabavu **Desetog Travnja**, što je uzrokovalo pocijepanost Hrvata Bay Area. Odaziv na adresu 415 Grand Avenue i zgradu **"DOM HRVATSKIH UDRUŽITELJA"** nije bio onaj kako se je očekivalo. Da ne bih pokvario ukus čitateljima ovog povijestnog događaja u hrvatskoj zajednici Bay Area, neću iznositi imena onih koji su najviše bojkotirali i druge nagovarali i nagonili da bojkotiraju svaki pristup zgradi **"DOMA HRVATSKIH UDRUŽITELJA"**. Spomenuti samo par imena još uvijek živu ih svjedoka, a oni to mogu zaniijekati ili potvrditi da je bilo ili da nije bilo tako, da se je bojkotiralo ili nije bojkotiralo na sve moguće načine tu **VELEBNU ZGRADU "DOM HRVATSKIH UDRUŽITELJA" = "CROATIA ASSOCIATES"**. To su gg: Milan Cvitanović, Velimir Sulić, Srećko Kulina, Nikola Binandžić, Janko Sušac i drugi, a ovi, ako oni to hoće i žele poslije četiri desetljeća za povijest hrvatske zajednice **BAY AREA** iznijeti imena i drugih, je do njih. Ja osobno nemam ama baš nikakvih zli uspomena, osjećaja ili bilo kakove mržnje bilo prema kome. Mene samo i jedino nagoni moja savijest da za nove naraštaje hrvatske zajednice u Bay Area iznesem ono kroz što sam osobno prošao i doživio pri kupnji i izgradnji ovog **"DOMA HRVATSKIH UDRUŽITELJA"**.

Sada ću prepisati iz novine Hrvatski Tjednik iz Australije od 28.4.1981., st.14. izvještaj kojeg je poslao "DOM HRVATSKIH UDRUŽITELJA" uredniku HT gosp. Dinku Dediću da to objavi u novini Hrvatski Tjednik. Prepisati ću to no kako stoji u novini, ali si uzimam za pravo da za potrebu istine ovog izvještaja nadodam i popunim onu prazninu koja nije spomenuta u sadržaju.

HRVATI SAN FRANCISCA U AKCIJI

Hrvatski Tjednik, 28.4.1981.

Prije to no četrdeset godina stari doseljenici Hrvati su uz goleme žrtve i napore kupili jedan pristojan Hrvatski Dom, koji je u ono doba podmirivao hrvatske društvene potrebe. *(Kada se govori o tome starome Hrvatskom Domu u San Francisku, njega su kupili Hrvati 1940. godine na 19 ulici i Mission. Članovi tog Hrvatskog Doma u San Francisku, Hrvati su prodali prije dvadesetak godina. Iako sam bio član tog Hrvatskog Doma preko dvadeset godina, ni danas ne znam gdje je taj novac otišao i u koje hrvatske svrhe. Nadam se i vrlo vjerujem da taj novac nije ututanj izgubljen. Mo. Mile Boban.)* Kako se je mnogo toga izmijenilo od onda pa do danas iako se je naša hrvatska zajednica peterostruko povećala, zna i da su se i naši zahtjevi i potrebe povećali, te smo bili prisiljeni tražiti nešto veće i modernije. U to opravdano prisiljenoj nuždi Hrvati San Francisca i okolice su se sastali i složili da je neopohodno potrebno kupiti jedan veći dom u kojem bi odgajali naš izvan domovine Hrvatske rođeni naraštaj u duhu hrvatske kulture, hrvatske baštine i hrvatske rodoljubnosti. Koliko su god potrebe bile opravdane za taj

podhvat, još više su srca bila zagrijana taj podhvat ostvariti. Drugom rije i "kad se bratska srca slože, i olovo plivat može", - kaže narodna poslovice.

Sa hrvatskom ljubavlju i voljom projekt je zapo et i dovršen u razdoblju od 15 mjeseci. Mnogo se je truda i napora uložilo u zapo eto djelo, i što se je dom više primicao završetku posla, sve više je oduševljenje raslo za kona no Otvoranje Hrvatskog Doma u ovom kraju Kalifornije. *(Za podsjetiti je da sam osobno kontaktirao dra. Antu Kadi a. Njega i dra. Matu Meštovi a sam upoznao na Konvenciji Hrvatske Bratske Zajednice u San Franciscu mjeseca lipnja 1971. godine. Povremeno ili po potrebi bi se dopisivali. Pozvao sam ga da bude glavni govornik na otvoranju Dan Otvoranja Doma Hrvatskih Udružitelja za subotu 18 listopada 1980. Rekao bih da je objeru ke moj poziv prihvatio. On je jedno vrijeme živio u San Franciscu i bio profesor na sveu ilištu u Berkleyu. Imao je prijatelje u San Franciscu sa kojima je držao prijateljsku vezu. Jedan od njih je bio i Mate Kova evi . Dr. Ante Kadi tada je živio u Bloomington-u, savezna država Indijana. Nekih dva/tri tjedna prije proslave Otvoranja Doma Hrvatskih Udružitelja, nazove me dr. Ante Kadi i sa velikim žaljenjem mi re e da mu je žao ali da ne može do i i biti glavnim govornikom, jer se je nešto neo ekivano kod njega dogodilo. Naravno da sam bio tim vrlo pogo en i ošamu en. Odmah sam nazvao dra. Vinka Grubiši a u Kanadu, rekao mu i obrazložio situaciju. Dr. V. Grubiši je pristao, došao i bio glavnim govornikom. Iako se je i dalje radilo kao da do promjene uop e nije došlo, hrvatske i ameri ke zastave su okitile glavnu ulicu Grand Avenue pred zgradom Glavne Vje nice grada South San Francisca. Ali, ponavljam, ali, kada sam u lipnju 1994. godine iz Texasa došao posjetiti moju djecu u San Francisco, nazvao sam Matu Kova evi a da bih ga želio vidjeti. Pristao je. Bio sam kod njega preko tri sata. Tada mi je Mate Kova evi dao neke stvari za koje kaže da e meni trebati a da njemu više ne trebaju. Tada mi je pokazao pismo dra. Ante Kadi a u kojem mu piše da je na izro itu želju kruga oko Hrvatskog Radio Sata u San Franciscu kojeg je bio glavni i odgovorni urednik Ivo Vu i evi , morao odustati i do i u San Francisco i biti glavni govornik na Otvoranju Doma Hrvatskih Udružitelja. Ovo sam naveo kao jedan dio povijesti vezane uz ovu zgradu "Dom Hrvatskih Udružitelja". Mo. Mile Boban.)*

I kona no smo taj dan do ekali! Do ekali smo ga sa najsve anijim i službenom proglasom "**CROATIAN WEEK**" u gradu South San Francisco, gdje se nalazi Hrvatski Dom. Otvoranju su sudjelovali najistaknutiji službenici grada. Gradona elnik Ron Acosta, gradski savjetnik Migde Damonte i kraljica godine grada South San Francisca, Miss Christina Pispoia su presjekli traku i proglasili službeno otvorenje Hrvatskog Doma i Hrvatskog Tjedna. Slika koju prilažemo potvr uje raspoloženje i oduševljenje gradskih visokih dužnosnika. Druga slika prikazuje predsjednika "Hrvatskih Udružitelja" Milana Cvitanovi a desno, Miss Christina Pispoia u sredini i tajnika Milu Boban. Tre a slika prikazuje vanjski i elni dio Hrvatskog Doma. Unutra nji dio je nemogu e prikazati. Prilago en je današnjim prilikama i ure en modernim ure ajima.

Zna i, iako mi Hrvati uz svoje vlastito hrvatstvo imamo i svoje vlastite ideje, ipak nije bilo nemogu e ostvariti jedan zajedni ki pothvat, koji je uzvišeniji od bilo kakvog osobnog cilja. Zato se mi ne bi složili sa onima koji uvijek tvrde da mi Hrvati nismo složni.

Uz bratske pozdrave svima.
Predsjednik Milan Cvitanovi .

(Eto, i ovi dio povijesti hrvatske zajednice Bat Area e jedne zadovoljiti a druge ne e. Zato se to zove povijest. Koliko se sje am da je Janko Sušac iz Sacramenta slikao ove slike i meni dao, jer je on jedini tu bio koji je imao profesionalnu slika u aparaturu.

Ovim putem želim pozdraviti moje prijatelje u Bay Area i zaželiti svima

SRETAN USKRS!
SRETAN DESETI TRAVNJA!

